

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătinindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr.
a treia-oră 5 cr.; și timbru de 30 cr.Redacția și administrația: Strada Poplăcii Nr. 15.
Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poște și la librării.

În România:

la dnul Carol Schulder în București, strada
Labirint nr. 4.Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază
Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Maghiarisare cu ori-ce preț!

(*) Am publicat ieri din provincie corespondența, în care un învățător își spune părerea asupra comediei cu maghiarisarea naționalităților prin „lecțiile de conversare” compuse de guvernamentalul Mikszáth Kálmán, reprezentantul în Dietă al unui cerc electoral curat românesc.

Întreg planul este așa de baroc, încât însuși foile maghiare sunt scandalizate. Pentru-că, inadvăr, ce poate fi mai dejositor pentru un stat, decât să aibă un ministru de culte, care să creadă că ceea-ce nu s'a putut face în decurs de veacuri, se poate face acum, printr'o broșurică scrisă de un humorist, de „palóc”-ul Mikszáth.

Ori că a fost vorba numai de o sinecură pentru aderentul guvernului, un titlu sub care se umfle nu mai puțin decât 3000 fl. Pentru o muncă săvârșită într'o seară stând la ceai, 3000 fl. Statul ungar, așa se vede, are bani de aruncat! Pentru-că a mai dat încă 10.000 fl. și tipografului. Și cât va mai fi cheltuit cu trimiterea broșurii, pentru-că ea a fost trimisă, ca dar de Crăciun, tuturor învățătorilor nemaghiari.

Dacă ar fi însă numai de aruncarea banilor publici, n'am zice nimic. S'au mai prăpădit în Ungaria bani pe lucruri de nimica și se vor mai prăpădi. Vorba e însă, că și prin această broșură învățătorilor noștri li-se fac cele mai miserabile șicane. Începând de jos, cu notarii, și până sus la cel mai înalt slujbaș al statului, toți își arogă dreptul să recomande, ba chiar să impună învățătorilor această broșură, să o învețe cu elevii pe de rost. Pentru-că, așa li-se vestește, inspectorii școlari când vor visita școala, din această broșură vor întreba pe școlari.

Sperăm însă, că toți învățătorii români vor ști să deie piept acestei nebunii milenare. Să arunce în coș broșura. Altmintrelea s'ar face necredincioși bisericicii și școalei române, al cărei statut organic garantează drepturi în privința aceasta. Anume: învățătorul nu este obligat să folosească alte cărți, — ba chiar este oprit — decât cele trecute și aprobate prin consistor.

De aceea foarte cuminte a făcut învățătorul, care ni-a scris ieri, când provocându-se la autonomia noastră școlară-bisericească, a refuzat să deie elevilor sei acest manual prost.

Pentru-că mai presus de toate este prost întocmit acest manual. Toate foile maghiare rid de felul caraghios cum sunt întocmite propozițiile ungurești. Într'o polemică ce a avut-o cu un învățător ungar, autorul a răspuns că a trebuit să potrivească limba maghiară limbii naționalităților, pentru cari a „întocmit” „operatul” seu. Am văzut însă, că a schimonosit și limba noastră, punând — în traducere — propoziții, încât trebuie să ridă și elevii din clasa I. primară.

Dar' chiar când broșura ar fi bună, în școalele noastre nu se poate introduce decât cu voia consistorului. Credem însă, că nici chiar episcopul Szabó nu va îndrăzni să recomande astfel de aberațiuni.

Noua „ispravă” alui Wlassics - Mikszáth avem deci să o privim ca o încercare caraghioasă de maghiarisare. Îngrijăți numai atunci ar trebui să ne arătăm, când am vedea, că bravii noștri învățători și preoți n'ar ști să se reziste, ori că s'ar fi lăsat să cadă într'o cursă atât de proastă.

Aceasta nu s'a întâmplat însă. Nu-i deci nici o primejdie, ci s'au făcut numai de ris aceia, cari vor să maghiarizeze cu ori-ce preț.

Zelul prea mare, se poate vedea și din acest cas, adesea face pe om să deie în gropi.

Reforme la honvezi. Ziarul „Alkotmány”, în numărul seu dela 1 Ianuarie n. spune, că ministrul Fejérváry cu începerea anului 1896 va face o radicală schimbare în armata honvezească. Se știe anume, că până acum recruiți erau chemați sub arme numai pentru un termen de 1 an și jumătate. De aici încolo însă ei vor trebui să servească doi ani întregi.

Numitul ziar se plânge că acest lucru se face tocmai în anul cu mileniu!

Într'adevăr, urit lucru. Mai mare folos de mileniu s'ar face dacă Ungurii peste tot: ar renunța la armata honvezească!

Roza: Vine tocmai la vreme.
Valeria: Are să fie frumos.
Lidia (întră prin mijloc): Tocmai douăsprezece ore. Eată-mă, dragă Marto.

Măriuca (ese prin mijloc):
Lidia (observă celelalte dame): Scuzăți, doamnelor. Dragă Martă, de cine am onoare.

Marta (recomandă încurcată): Doamna Milescu — mătușa me.; verișoara mea Valeria.

Roza: Pe stimabila d-șoară o cunoaștem deja — din gazete!

Lidia (mirată, se scoală): Eu?
Marta: Da, Lidio, aceasta e ce ne-a ofensat atât de mult.

Valeria: Articolul acela ni-a făcut mult rău.
Marta: Dar' șezi, Lidio.

Roza (batjocoritor): Ei, ei, — eu cred, că dacă n'ar scrie gazetele despre artiști, atunci scriu artiștii înșiși despre sine.

Lidia (zimbând): O, da, se întemplă și așa. (Mirată către Marta). Dar' ce-i lipsește bunei tale mătușe?

Marta: E — tocmai am —
Valeria (sfătoasă): Spune-i adevărul, Marto!

Marta: Tocmai vorbiam despre tine, Lidio.

Lidia: Despre mine?
Roza: Sau mai ales despre articolul senzational ce a apărut ieri în gazeta locală.

Valeria: Referitor la medalionul anonim.

Lidia: Medalionul? (Înțelegând, aruncă o privire la Roza, aparte). Înțeleg, ea și nevasta lui. (Tare, liniștit.) Dumnezeule, dacă se fac daruri artiștelor, nu e nici un lucru neobișnuit, nici ceea-ce vatămă bunele moravuri. Nu trebuie să-și facă omul îndată

gânduri rele. De altfel, aici e vorba de un dar anonim.

Roza: Anonim? Aceasta o știm. Dăruitorii acestei anonimi sunt ca păpușile flutilor, până-ce te întorci, a și ești la iveală ușuraticul fluture.

Lidia (zimbând): D-ta ești sarcastică, d-nă. Dar' nu face nimic în cazul de față e de regretat numai atât, că au ajuns istoria în gazetă. Articolul acesta e de tot stupid.
Roza: Așa? (erupând) Ei, atunci de ce l'ai publicat singură?
Lidia (mirată, se scoală): Eu?
Marta: Da, Lidio, aceasta e ce ne-a ofensat atât de mult.

Valeria: Articolul acela ni-a făcut mult rău.
Roza: Șapoi nici nu e adevărată toată treaba.

Marta: Căci tu înșăși ai inventat toate acestea.

Roza: Pentru dragul de reclam.
Lidia (între ris și mânie): Dar' dă-melor, cine zice, că eu am scris articolul din vorbă.

Roza: Cine zice aceasta, domnișoară? O zice un bărbat, la vorba căruia tremură toți țeranii dela moșie.

Lidia (cu humor): Grozav! Eu sânt tare de nervi, eu nu tremur. Spuneți-mi, cine e nebulul acela?

Roza (ofensată): Nebulul acela? E bărbatul meu.

Lidia (mirată, a parte): Chiar el? E prea mult aceasta. (tare) Și undee domnul consilier?

Roza: Îndată are să vină.
Marta (binevoitor către Lidia): Te rog Lidio, fugi de aici!

Lidia (iritată): Lasă-mă!

se privi ca o afacere basată în părăsire. Candidatura lui tot există și pe semne va eși ear' la suprafață îndată după Anul-Nou, deoarece-convingerea, că regimul Bánffy nu se mai poate ține lungă vreme, pătrunde în tot mai largi cercuri. Nu este exclusă nici eventualitatea, că deja prima năvală ce opoziția o va întreprinde imediat după redeschiderea parlamentului ungar din cauza alegerilor dela Stupava și Girált va tăia firul vieții actualului cabinet. Conte Kluen-Héderváry are pentru această eventualitate numai pe un singur rival, pe Szilágyi D. zó, dacă i-ar succeda adevărat a încheia încă odată chiclele contra voinței și dorinței exprimate de Coroană, de a se opune numirii lui Kluen-Héderváry.

Cronica politică.

(Acte diplomatice compromițătoare.)

Se scrie din Sofia, cu data de 29 Dec. următoarele:

Se afirmă, că actele diplomatice furate dela agenția diplomatică a Sârbiei ar fi foarte compromițătoare pentru agentul sârbesc Rista Danici. Sânt bănueli că Danici ar fi implicat într'o conspirație secretă îndreptată în contra principelui Ferdinand. Scopul conspirației ar fi uniunea personală a Bulgariei cu Serbia sub domnia regelui Alexandru. Ideea acestei uniuni se pretinde a fi încurajată de Rusia. Danici va fi rechemat.

(Felix Faure și Monarhul nostru.)

Prin cercurile diplomatice din Paris se afirmă, că cu ocazia sărbătorii centenarului anexării Savoiei la Franția, presidentul republicei, dl Felix Faure va ave o întrevedere la Cap St. Martin cu împăratul Francisc Iosif, care va petrece luna lui Martie în Sudul Franției. Aceasta va fi prima întâlnire a președintelui republicei cu monarhul unei puteri mari.

(Declarațiile lui Ignatiev.)

În ședința publică a „Asociației panslaviste”, contele Nicolae Ignatiev a ținut un lung discurs politic, viu comentat prin toate cercurile politice și diplomatice. Bătrânul diplomat a declarat, că întreaga Rusie privește cu inima îndurerată la suferințele pe cari le îndură Slovacia și Rutenii din Ungaria, precum și Rutenii din Galiția.

*

Valeria: Eată vine unchiul!
Milescu (vine prin dreapta).

Scena a XIV-a.

Cei de mai nainte. Milescu.

Milescu (vesel): Nu găsec pe Vasile. Sigur eară e în pădure (observă pe Lidia, spăriat): Ah!

Lidia (ii vine iute înainte): Domnule consilier!

Milescu (zăpăcit): D-șoară —
Lidia: Mi-se spune tocmai, că d-ta afirmi, că eu am publicat acel articol stupid în ziare.

Milescu: Eu am afirmat?
Lidia: Pe urmă d-ta zici, că întreaga istorie am inventat-o eu? Te rog deslușește-mă, dle consilier.

Milescu (foarte confuz): Eu — domnișoară — a fost — e o glumă.

Roza:
Marta: (trăgânat): O glumă?
Valeria:

Lidia: Nu înțeleg, cum d-ta, dle consilier, faci asemenea glume — d-ta, care cunoști bine afacerea și joci rolul principal în afacere. Acum însă tac, doar' se va găsi un bărbat, care să mă aperc. Doamnelor! (salută damele, sumet și ușor, și ese apoi prin mijloc).

(O mică pauză de zăpăceală generală.)

Scena a XV-a.

Cei din sus fără de Lidia.

Milescu (se repede în fața scenei): Ne-norocitelor! Ce ați făcut earăși?

Valeria: Am luat-o la întrebări pentru pofta ei de reclamă.

Marta: Doară tu ne-ai spus, că ea a născocit totul.

(Dualismul) ce este a se reînoui între Ungaria și Austria, se înțelege, preocupă și pe statele cari sânt în alianță cu monarhia noastră. Astfel ziarul oficial al guvernului german, „Nordd. Allg. Zeitung” din Berlin publică la loc de frunte o corespondență din Viena, în care sânt atacate partidele potrivnice reînnoirii dualismului. În această corespondență se spune, că partidele ce vor să împedee negocierile dualiste, în virtutea poziției extreme ce ele ocupă în parlament, nu pot fi considerate ca factori pozitivi în viața politică a monarhiei.

Laudă apoi dualismul, despre care zice, că el a contribuit foarte mult la întărirea monarhiei austro-ungare. Se ocupă apoi cu afacerea cvotei, zicând că deși ea este înaltă, nu poate păgubi nici pe Unguri, nici pe Austriaci, cari au interese ca mai ales afacerile economice să le aranjeze între dinșii pe un temeiul cât se poate de tare.

(Italienii în Africa.) Cu data de 30 Decembrie se telegrafează din Mas-saua, că au sosit acolo nouă trupe de întărire pentru generalul Baratieri. Pe de altă parte acesta a primit dela comandantul fortăreței Makalte, că în giulur acestei cetăți dușmanii nu fac decât mișcări pentru a-și căuta hrană, care le lipsește tare mai ales din cauză că între vitele ce au cu dinșii, a izbucnit o epizootie. Trupele italiene se țin bine.

(Englizeră și Armenii.) În numărul seu de Crăciun „Times” se ocupă cu situația în Orient și se opune atât părerii acelor, cari cer că eventual Englizeră se intervină singură, precum și acelor, cari cred și sperază, cum e spre pildă ducele d'Argyi ca Rușii să facă rîndueală acolo. Față cu cei dintâi ziarul de frunte englez expune următoarele: Englizeră nu poate trimite în Armenia nici corăbii, nici armată; singurul ei mijloc ar fi de a silui trecerea prin strimtoriile dela Dardanele. Prin așa ceva s'ar stărni în mod pripit un conflict plin de consecuențe incalculabile, ear' mai ales s'ar provoca o primejdie nespuse de mare pentru toți creștinii din imperul turcesc. Afară de aceasta, siluirea Dardanelelor ar mai avea perdeni inevitabile pentru flota engleză, căci foarte probabil corăbiile engleze s'ar întâlni înaintea

FOIȚA „TRIBUNEI”

Un secret.

Farsă în patru acte.

De

Rudolf Kneisel.

Traducere de Zotti Hodos.

Actul III.

(Urmare).

Scena a XII-a.

Marta. Valeria. Roza.

Roza (se uită în urma lui Milescu): O, ce bărbat! Nu spuneam eu? Compania desmațajilor e completă. Am să-l fac eu ca să mai slăbească cu glumele.

Valeria (a parte): De-ar pleca odată în grădină, ca să pot deschide fereastra din colț.

Roza: Știți, fetelor, în toată treaba, mai vinovata e însăși balerina. Cu voința ei din gazetă, a dat bărbaiților noștri ocașunea, ca să ne amăgească.

Marta: Nu credeam așa ceva despre Lidia.

Valeria: O reclamă atât de îndrăzneată.

Roza: Acum toți domni dela băi sânt suspecti. O, dacă eroina reclamei ar fi de față, să-i spun vre-o câteva!

Măriuca (vine prin mijloc).

Scena a XIII-a.

Cei de mai nainte, Măriuca, pe urmă Lidia.

Măriuca (anunțând): Domnișoara Văleanu.

Marta: Ea înșăși.

Constantinopolului cu corăbiile rusești, care s'ar repezi cu mare înțeleală din Marea-Neagră într-o crotirea Sul-tanului.

Între cât privește acțiunea Rusiei în Armenia, „Times“ cugetă, că pentru așa ceva nici chiar în Rusia nu există adevărată înclinare. Dar' dacă ar și exista în Angliera înșiși ar consimți cu o astfel de violare a tratatului din Berlin, totuși și celelalte puteri ar avea a pune o vorbă, spre pildă Austro-Ungaria, care ar privi cu cea mai mare neîncredere o sporire a teritorului rusesc pe socoteala Turciei.

(Spaimă în Turcia). Din Smirna se scrie, că întreg orașul este alarmat de știrea, că flota americană ar fi bombardat Mersina și că s'au chemat sub arme rezerva turcească. Aceasta din cauză că acum de sărbătorile ortodoxilor, ar fi terori de mahomedani și creștini.

(Rusii în Asia). Știri sosite din Londra asigură, că Rusia n'are de gând să intervină, sub nici o formă, în afacerile din Asia-mică și e speranță ca în-treg conflictul să se aplaneze pe cale pașnică.

Năcazuri pe la sate.

(Corespondență part. a „Tribunei“).

Cetea, în Dec. 1895.

— Anticrist unguresc. —

Vestita și dreapta stăpânire ungurească ne-a învrednicit și pe noi cei din Cetea, comit. Albei-de-jos, cu un anticrist, în persoana primarului Száva János.

Acest vestit primar, ca se apară de bine meritat înaintea mai marilor sei, s'a făcut prin fapte plăcute Ungurilor al doilea Atila. Și anume, eată pentru-ace:

Comuna noastră Cetea, fiind situată aproape de munte, are lipsă în fiecare an a-și repara drumurile comunale, pentru-ca să-și poată oamenii transporta cerealele și nutrețele.

În comună drumul se află în starea cea mai primitivă, ba încă ce e mai mult, la un căpătău de sat, cam la 100 case, comunica-țiunea este întreruptă cu desăvârșire din cauza glodului, deși valea cu nésipul curge prin mijlocul comunei.

Nici o comună nu are atâta drum comunal de reparat ca comuna noastră și cu toate acestea, în loc de a ne pune în rînd drumurile noastre, primarul nostru ca să-și câștige merite înaintea stăpânirii, constrânge pe locuitorii comunei noastre, ca să lucre cu palma și să facă cu vitele prime de nésip pe drumul comitatului.

Unii dintre oameni știind, că nu ar fi obligați a plăti și banii drumului și a-l și face, n'au ascultat prima poruncă a despotului nostru birb. Urmarea a fost, că a adus gendarmi și a început a bate la oameni și să-i execute de câte 2—3 ori.

Cu atâta nu s'a mulțumit vestitul nostru primar, ci pe o parte a locuitorilor și-a

arătă la pretură, ca să-i pedepsească. A și început a-i cita și a lua protocol cu ei.

Și poate închipul ori-și-cine, ce unealtă cinstită au Ungurii în persoana acestui primar, când știu că dînsul abuzând de oficial sau, taie lemne fără licență din pădurile cele oprite ale comunei, nu numai pentru foc, ci chiar și pentru sălășuri; ear' pe ceialalți locuitori și pentru cât duc în spate la arată la pretură, unde-i pedepsește de-i doare inima.

Vitele acestui primar, în decursul verii, trăesc neconturbate prin țenățele și bucatele sătenilor, și alți nevinovați plătesc pagubele. Dacă cineva protestează contra acestor abuzuri, despotul cerează pe toate căile, asupra celui-ce cutează să spună adevărul.

Nu se mulțumește acest primar, că toate cărușile, arăturile și lucrurile cu palma ce i-le lucră sătenii aproape pe nimica, mai pretinde ca și pentru pășunea de pe miriștile sătenilor să stoarcă cărușii.

Așa a făcut în anul acesta pe acei cari s'au „înțeleș“ cu dînsul și-a lăsat să-și paseze vitele pe miriști; ear' pe ceialalți și-a închis, constrîngându-i, că sau să se înțeleagă cu dînsul, sau de nu, și-a lăsat pe mâna păstorilor, că aceia pe conta celor-ce nu se supun să se imbete de vinars din cărmăna cancelarului primarului. Cei-ce s'au opus contra acestor nedreptăți, au fost arătați la pretură și pedepsiți cu zeci de florini.

Dacă am sta să înșirăm toate faptele acestui primar, apoi ne-ar trebui ca aproape în fiecare zi să ne ocupăm cu dînsul. Cu toate acestea el e favoritul slujbașilor unguri, și aceasta pentru-că e denunțator, care prin minciuni își câștigă merite înaintea stăpânirii ungurești. Și acestea le știe și cel din urmă din comună.

Nu va trece mult timp până când cei-ce-l spinginesc, se vor convinge despre cinstitele lui fapte, căci pe această cale nu se pot toate descoperi.

Pentru faptele ce le aplică față de locuitorii comunei noastre, și pentru-că s'a învrednicit să fie „popă păgân“, oamenii și-au dat numele de Anticrist unguresc.

Concertul de ieri.

„Requiemul“ lui Cherubini ocupă un loc de frunte în muzica bisericească a catolicilor. Are părți de o frumusețe, care nu se poate descrie, ci numai admira. În unele locuri cuprinde durere, ce par'că secolii de-arindul s'a îngâmădit într'un suflet mare... Într'altă parte e jale tânguitoare, încât îți stoarcă lacrimi și eară se avîntă la acorduri de o senină și clasică măreție, încât par-că te simți înăițat putînd să te apropii cu așa glas de cel ce stăpânește cerul și pământul...

Corul „Reuniunii de muzică română din Sibiu“ a cântat multe capo d'opere a celor mai iluștri compozitori. Dimpreună cu harnicul sau director, dl G. Dima, a dat de multeori dovezi, că este în stăpânirea celor mai gingașe taine și însușiri artistice. Cu toate acestea, „Requiemul“ cântat Marcuri seara a surprins publicul cu lucruri noi. Mlădirea de voce ce se cere în Requiem, trecerea măiestră dela acorduri grave și măiestroase la cele line,

de o nuanță abia perceptibilă, potențarea vocilor în părți unde (ca în „Dies irae“ și „Offertorium“) timbrarea trebuie făcută cu o rară măiestrie pentru a corăspunde intențiunii compozitorului, a stors admirația auditorilor. După fiecare parte mai strașnică, publicul a răspuns prin lungi aplauze, o binemeritată recompensă aceasta și pentru cor și pentru iubitul lui conducător.

A fost bine primită și „Hora“ de N. Popovici. Are părți, cari intrunesc calitățile unei bune și naționale hore. Preponderează într'însa elementul duios, iubirea ce trebuie să lege între olaltă nu numai „pe Munteni și Moldoveni“, dar' pe toți Români. „Zăpada“, de același compozitor, este deosemena drăguță, mai mult un fel de fantasmă, unde autorul se joacă cu tonurile cele mai dulci, fără pretensie de a impune.

Lăudăm de altfel pe directorul Reuniunii mai ales pentru zelul cu care caută să încetățenească în lumea noastră musicală pe toți compozitorii români mai de seamă, îndeeșebii pe aceia, cari se inspiră din popor.

Cu cât ne va da mai multe de acest fel, spunea un pricepător în ale muzicii, cu atât mai mult ne vom îndrăgosti în genul musical popular. Tot în aceeași măsură o să recunoaștem, că dl Dima atît prin compozițiunile sale neîntrecute, cât și prin cultivarea pieselor altor compozitori români, bine meritează dela toți amicii artei române.

CRONICĂ

Sibiu, 2 Ianuarie n. 1896.

Numiri. Foile oficioase aduc la cunoștință denumirea lui Rudnay fost comite-suprem al comitatului Neograd, de primar al capitalei. Comite-suprem în locul lui este numit deputatul Daniel László. De comite-suprem al comitatului Hont, este numit deputatul Horváth Béla (cel cu abdicarea de mandat), ear' la Versetz este denumit deputatul Pálffy Elemér.

D-șoara Agatha Bărsescu, tragediana vestită, care pe scena teatrelor germane a câștigat atîta cinste numelui românesc, va da de seară prima reprezentațiune în teatrul orașenesc din loc. Va juca rolul „Alexandra“ în drama cu același nume a lui Richard Voss. Măne, Vineri, va juca a doua-ora, ear' S m-bătă a treia-ora. Aceasta din considerațiune cătră societatea română, care Duminecă, fiind ajunul Crăciunului, cu greu s'ar fi putut hotări să meargă la teatru. Nu ne înduim, că publicul românesc, care a primit anul trecut cu atîta căldură pe marea artistă, și de astădată va încungiura-o cu aceeași meritată simpatie.

Convenire socială. Aseară după-ce s'a terminat concertul „Reuniunii de muzică română“, membrii reuniunii precum și întreg publicul român din loc, s'au adunat la restaurantul „Ardeanu“, unde am petrecut împreună până spre miezul nopții. S'au executat și aici câteva cântări, primite cu furtunoase aplauze de public.

La banchetul ce s'a anunțat, că se va da azi în București în onoarea dlui Dr. V. Lucaciu, „Magyar Hirlap“ înșiși înregistrează, că între alții, și-au anunțat participarea 30 senatori și toți atîția deputați. Și totuși foile ungurești — precum și attele, româ-

nești, faceau cap de acusație contra liberalilor, acuzându-i, că nu mai vor să știe de luptătorii cauzei naționale.

Felicitări de Anul-Nou. Foile ungurești ce primim acum după amezii aduc amănunțite despre obișnuitele felicitări de Anul-Nou ce partidele maghiare au adus șefilor lor. La clubul governmental președintele baronul Podmaniczky a fost salutat de vicepreședintele dietei, Perczel Béni. Ministrul-president a fost salutat de Berzevicy Albert. Se înțelege, toți acești oratori s'au arătat grozavi, spunînd că numai ei vor și lucrează la binele patriei. Celelalte partide au felicitat și ele telegrafic pe șefii lor, cari lipseau din oraș. S'a accentuat încrederea reciprocă.

Reclamă ori reutate. „Epoca“, organul neo-conservatorilor din București, în numărul seu de azi eară consacră mai mulți articoli chestiei naționale, pretinzînd, că dă „informațiuni exacte“, că „restabilește adevărul“ și alte naționale lucruri. Am mai spus-o odată, repetăm și acum: niménu, dintre cei angajați în luptele noastre naționale, nu face nici un serviciu ziarul conservator, pentru simplul fapt, că denaturează lucrurile și se folosește de cauza noastră, pare-se numai a lovi în adversarii sei politici de dincolo.

Maghiarisarea prin kisdedó-uri. Foile ungurești spun cu multă bucurie, că între poporul slav (Venzii) din comitatul Vas maghiarisarea face mari progrese prin ajutorul kisdedó-urilor. Într'un singur an copiii au învățat versuri și cântece ungurești, și deodată cu limba maghiară, învață a iubi și pe Maghiari, și ei încă „cu trup cu suflet vor fi cu timpul Maghiari“.

Restaurare. În ziua de 30 Decemvrie s'a făcut restaurarea în comitatele Bihor și Turda-Arieș. S'au ales, ca în toate părțile, numai funcționari unguri.

Legile nouă. Din Frata-de-Câmpie ni-se scrie, că Hentes Lajos, matriculant, nu a primit înștiințarea de căsătorie a mirilor Vasile Armancu și Maria Cănaei, fiindcă acestea nu au mers schimbăți ca de sărbătoare la matriculant. Rău a făcut dl Hentes!

D'asemeni ni-se scrie, că matriculantul Rákocsy Sandor din Căpătel-Romănesc face și el șicane tinerilor. Astfel a făcut părechilor Marcu Moldovan cu Floarea Contras și Ioan Bricean cu Floarea Sferbea.

Ear' din Șasa-Vintia ni-se scrie ce nu vom să credem: că un frunțas d'acolo și-ar fi dat fata unui fecior, fără să o mai cunune. Ar fi o rușine neapasă.

O apărare. Mai mulți țerani din Berzoava (com. Arad), ne trimit o lungă epistolă, în care apără pe învătătorul lor Vasile Popovici, care fusese învinuit, că nu s'ar purta bine, ca un Român adevărat. Țeranii ne declară, că ei sînt mulțumiți cu dl învătătorului carui și-a făcut nedreptate, punându-i se în căreă câte lucruri rele toate. Luăm act cu plăcere de declarația țeranilor și dorim ca prin satele românești să nici nu se găsească învătători răi.

Ca te nouă. Însoșirile de credit împreunate cu însoșiri de consum, de vânzare, de vieri, de lăptării etc. și instrucțiunile trebuincioase. Îndreptare practică pentru înștiințarea și conducerea de astfel de însoșiri de F. W. Raiffeisen. Edițiunea a V-a. Tra-

ducere autorisată de Dr. A. Brote, director al bancii gen. de asigurare m. „Transilvania“. Sibiu, 1895. Editura „Reuniunii române de agricultură a comitatului Sibiu“. Tiparul Institutului Tipografic T. L. Albini. Prețul 80 cr.

Asupra acestei cărți de valoare deosebită vom reveni în curînd.

Alegere. Pe ziua de 11 Ianuarie e pus termenul de alegere pentru Dietă în Biserica-Albă. Candidat al guvernului este Szivák Imre. Sperăm că Românii de pe acolo se vor ține departe de tot tîmbălăul alegerilor.

Administrație de stat. În discursul de felicitare cătră ministrul-president, Berzevicy a accentuat nevoia administrațiunii de stat. Măcar de s'ar face odată. Guvernul nu se va mai putea scuză atun-ci, pentru nelegiuirile sale spunînd, că slujbașii păcătoși sînt „aleși“ ai comitatelor.

Luptă între ulani și honvezi. În noaptea ajunului de Crăciun s'a înscut în Alba-Regală între ulanii și honvezii staționați acolo o sîngeroasă luptă de stradă. Lupta a început cu ceartă și s'a continuat cu pîrușeală reciprocă, până când n'a sosit la fața locului patrula honvezescă. Comandantul acesteia a provocat soldații să încete cu bătaia, și să se depărteze. Ulanii însă în loc să se depărteze și-au tras săbiile și au descărcat mai multe focuri de revolver. La acestea apoi — așa scriu foile maghiare — comandantul patrolei a comandat foc și în momentul proxim doi-sprezece ulani căzura scldați în sînge. Până aici istoria, plus că comanda militară, după-cum află „Fehérmegyei Napló“, a introdus cea mai aspră cercetere.

Balul studenților dela gimnasiul superior și școlaele reale superioare săsești din Sibiu se va ține în 10 Ianuarie 1896 în sala din „Gesellschaftshaus“. Prețul de intrare pentru domni 1 fl. Biletele se vînd în librăria Ios. Drotlef. Începutul la 8 oare.

Stipendii în Bucovina. „Gazeta Bucovinei“ comunica, că președintele țerii a propus ministrului de culte și instrucțiune, ca să se acorde din fondul rel. gr.-ort. 10 stipendii de câte 600 fl. pentru acei fi ai preșterilor ort. orient. din Bucovina ce ar voi să urmeze studii, pentru care nu se țin cursuri la universitatea de aici, anume 4 stipendii pentru studenți de medicină, 2 pentru studenți ai științelor tehnice, 2 pentru academia de silvo-cultură, unul pentru montanistică și 2 pentru academia militară. Ministerul a acceptat propunerea cu adăușul, ca aceste stipendii la cas eventual să se acorde și altor tineri de confesiunea greco-orientală afara de ții preșterilor.

Zile critice în anul 1896. Profesorul Faib propovăduiește, în căldurul seu, și ne anul să începe, următoarele zile critice: În primul rînd vin: 30 Ianuarie, 28 Februarie, 29 Martie, 27 Aprilie, 9 August, 7 Septemvrie, 6 Octomvrie. În al doilea rînd: 13 Februarie, 14 Martie, 13 Aprilie, 26 Maiu, 10 Iulie, 23 August, 22 Septemvrie, 4 Decemvrie. În al treilea rînd: 14 Ianuarie, 12 Maiu, 11 și 25 Iunie, 24 Iulie, 21 Octomvrie, 20 Noemvrie, 20 Decemvrie.

Spargere. La Budapesta se vede că Papacosta a lăsat bunii elevi. Chiar în ziua Anului-Nou, ei au comis o spargere îndrăzneată, întocmai după metoda lui Papacost. Noului căpitan de polție și-s'a dat deci pri-

Milescu (a parte): Prost lucru! (tare) am un medalion!
Marta: Doar nu l-ai pierdut, unchiule?
Roza: Nu crede în mofturi; îl va avea buzunar.
Mil.: Am zis, că nu. Lăsați-mă în pace!
Valeria: Dar unchiule!
Roza: Ea'n înțoarce-ți buzunarele.
Marta (cu stăruință): Unchiule me-au!
Milescu (grăbește în fund spre stînga mînilor ridicăte). Cerule! Trimite-mi un salvator!
Roza: Poate și-a ascuns aici unde-va!
Marta (observă cutia de tînchea pe din dreapta): La urmă va fi aici în aceasta.
Roza: Sigur! Adă încoaci cutia (Marta).
Valeria (triumfătoare): Aha, unchiule!
Milescu (strigă): Lăsați cutia în pace!
Toate trei cocoanele: Nu, nă, ne-am medalion. (Se pleacă curioase asupra cutiei, Roza o deschide, țipă toate trei, înălțătă). Ah! o broască! Ajutor!
Roza (lașă deodată cutia se cadă).
Toate trei dămele (se depărtează unele de altele).
Milescu (stă liniștit, privește cutia de la sine și freacă vesel mînilor).
(Sfîrșitul actului al III-lea).

Actul IV.

(Scena ca în actul II).

Scena I.

Vasile Scarlat șede la o masă din stînga planului. Un chelner în fund.

har de vin și-l bea; pe urmă): Așa vezi 'Mi-a priit de minune! Chelner, poți lua masa. (Se scoală și trece la dreapta).
Chelnerul (stringe iute masa).
Vasile: O să mă fereșc, și am să merg la table-d'hot. Ușor s'ar pute ca nevastăuși mele să-i vină earăși un acces nebunatic. Să le așteptăm toate cu liniște. Până atunci, să vedem ce fel de plantă nouă e cu descoperirea căreia se landă nebulun de director. (Scoate o mică plantă din buzunar, șede la masa din dreapta și examinează planta).
Marta (vine prin stînga, la mijloc).
Scena a II-a.
Vasile și Marta.
Marta (observă pe Vasile, a parte): Dumnezeule, eată-l. Cât e de trist. Nici n'a venit la masă, sigur îi va fi foame. Și eu prea l-am supărat.
Vasile (privind planta, a parte): Îi lipsesc mai multe părți; dar' negreșit e plantă bulboasă de tot comună.
Marta (a parte): Dar' ce are el acolo? Ah, sînt florile ce i-le-am cules eu alaltăieri din pădure.
Vasile (miroasă planta, a parte): Și-a pierdut mirosul de tot.
Marta (fericită, a parte): Ah, le sărută! Am să-l rog de iertare. (Vine în față rușinată, tare): Vasile!
Vasile (se scoală și pune planta în buzunarul dela piept; rece): A, tu ești Marta?
Marta (foarte blînd): Dragă Vasile, nu vrei să mai vii la masă?
Vasile (amărit): O, nu, 'mi-a trecut pofta de mîncare.

Marta: Ah Doamne! (Cu ochii plecați): Vasile, am să-ți spun ceva.
Vasile: Așa? Earăși ai aflat ceva?
Marta (face mutră): Mai bateți joc de mine! (Cu dragoste): E drept, de câteva minute, într'adevăr am aflat ceva — aceea, că îți sînt foarte dragă.
Vasile: Aceasta ai aflat-o prea tîrziu, altfel m'ai fi cruțat de scena cea de azi-dimineață.
Marta: Despre aceasta o să vorbim mai tîrziu. Acuma să-mi dai floricelele, ca să le sărut cu acea dragoste, cu care le-ai sărutat tu.
Vasile: Care flori?
Marta: Ei, acelea care le-ai pus la inimă.
Vasile (aparte): Ceapa?
Marta: O am vîzută eu. Sînt floricelele care și-le-am dăruit eu alaltăieri. Tocmai le-ai sărutat cu atîta tristeță.
Vasile (stă un minut zăpăcit, se întoarce cătră ea, cu iubire): Dragă Marto, iartă-mă!
Marta (mirată): Eu să te iert? Pentru ce?
Vasile: Așa 'mi-se pare, că eu într'adevăr, ocupat cu științele, uit pentru câteva minute, că am o nevastăuși atît de dragă și dulce.
Marta: Vezi, aceasta e cam adevărat Doar' sînt mai vrednică eu decăt toate pe-trile, plantele și insectele tale. Odată am să-ți spun o vorbă serioasă — (stă pe gând). dar' nu am venit ca să-ți cer iertare pentru prostia mea de azi-dimineață.
Vasile: Bine zice! Ear' spune Marto, ce și-a fost plesnit prin minte?

Marta: Asta nu se poate istorisi așa de iute. Atîta știu, că nu ești vinovat în afacerea aceasta. Valeria și Haralampie în a s'au împăcat. Numai matusa e încă pară și foc.
Vasile: Dar' pentru-ce?
Marta: Să fi vîzută scena! Nici când n'am vîzută pe unchiul așa de perplex: bu-curos s'ar fi băgat în pămînt de rușine.
Vasile: Unchiul — să se bage în pămînt?
Marta: Dar' noi trebuie să-i ajutăm; pentru aceasta însă trebuie să ținem noi doi laolaltă. Mă iubești tu într'adevăr foarte mult?
Vasile: Sigur, tu nebunică, de milioane de ori mai mult, decăt toate insectele și broaștele mele.
Marta: Broaștele? Brrr! (Serios.) Dacă urcăm sus ai să vezi ceva tu Vasile.
Vasile: Ce?
Marta: Cred că e încă tot sub divan.
Vasile: Cine? Unchiul?
Marta: Vorbă să fie. De tot altcineva! Întrebă numai pe matusa.
Vasile: Ascultă, Marto, doar' nu și-a băgat earăși matusa ceva prostie în cap?
Marta (se uită în fund spre dreapta): Eată vine matusa.
Vasile: Am să-ți spun eu ei o vorbă.
Roza (vine prin dreapta din fund).
Scena a III-a.
Roza, Vasile, Marta.
Vasile (grăbește spre Roza): Ascultă,

medalion, asta o sufer; însă ca să-i dai sfaturile pentru a mă face gelos și pentru scopul acesta să ascunzi pe cineva sub divan.
Roza: Die nepot, ai nebunit?
Marta (rîzînd îl ea de mîni): Vîno numai am să 'ți-l arăt.
Vasile: Pe cine?
Marta: Pe amoroșul de sub divan.
Vasile (amenințînd în gumă): Tu, cine-i?
Marta: E un profet de vremi (îl trage de acolo).
Vasile (rîzînd de jumătate): Marto nu face glume!
Amîndoi (es prin dreapta planul I).
Roza (face din umeri): Ce iute glumesc ei, earăși împreună! Să viu numai bărbatul meu! (șede în dreapta). Îmi mai lîngășete tîma dovadă a păcatului seu. Cîmo să-mi aduc această dovadă?
Jean (ține prin stînga).
Scena a IV-a.
Roza, Jean.
Jean (caută cu privirea spre dreapta): Unde să fie Măriuca? La porțile din grădina n'a fost, și s'a început să umfle balonul. Să nu-i fi dat oare stăpîna-sa voce? Ori nu și-a spus consilierul, că ce i-am trimis vorbă?
Roza (se întoarce, observă pe Jean, a parte). A, servitorul!
Jean (a parte): Auleo, doamna Milescu!
Roza (a parte): El trebuie să-mi dea deslușiri.
Jean (a parte): Acum trebuie să mă

legiu să-și arete istețimea. De va descoperi pe autori, o să fie lăudat, ear' dacă nu, o să se blameze chiar dela început.

Petrecere. Pedagogii români din Sibiu invită la producțiunea teatrală, împreună cu cântări corale și urmată de dans, ce se va ține Sâmbătă, în 6/18 Ianuarie 1896 (Bobotează) în școala română gr.-or. din loc. Începutul la 7 1/2 ore seara. Venitul curat este destinat pentru înființarea unei biblioteci școlare. Săcădate, în Ianuarie n. 1896. Comitetul aranjator. Prețul de intrare: locul I. 40 cr., locul II. 20 cr. Suprasolviri benevole se primesc cu mulțumită și se vor cuita pe cale zădărnice. Program: 1. „Eată ziua triumfală”, de W. Humpel, cor barb. 2. „Negustorul și nărodul”, dialog de A. Pan, negustorul de dl I. Mihail, ped. a. II. (negustor) și Simeon Nosa, ped. a. III. (nărod). 3. „Sărăcie lucie”, comedie cu cântece într'un act de I. Vulcan. Personaje: Sivu Iernila, pitrop, dl Toma Măhara, ped. a. III.; Veseșina, fata lui, d-șoara Aurelia Savoiu; Ioa, căraș, dl George Albu, ped. a. III.; Trăila Liliac, fiior hoiteiu, dl Nicolae Radoiu, ped. a. III.; Viligă, nebunul satului, dl Iuliu Neamț, ped. a. III.; Sanda, Țigancă, vrăjitoare, de Const. Criștiu, ped. a. III. O fată, un fiior, Altă fată, Alt fiior, O nevastă, Altă nevastă. 4. „Cântec de seară”, de N. Popovici, cor barb. 5. „Bobocel și inele”, de Vidu, cor barb. 6. „Cărlani”, comedie într'un act de C. Negruzzi. Personaje: Lionescu, fiior de boier, stud., domnul Candid Popa, inv. Miron, țeran Ioan S. Pavel, ped. a. III. Terinte, țeran Toma Măhara, ped. a. III. Domnica, soția ui Miron, d-șoara I. Mathei. Vochița, soția ui Terinte A. Savoiu. Se vor juca și jocurile „Călușerul” și „Bătuta”.

Încă un fugar politic. Guvernul din Germania urmărește de mult pe baronul Hammerstein, care, precum Arton pentru Franca, are și el la sine documente, cu a căror publicare este împreună blamarea multor persoane de rang înalt și însemnat din Germania. Baronul Hammerstein a trăit de câțiva vreme în Atena, sub pseudonimul Dr. William Herbers și a fost oaspele plăcut al societății germane de acolo. În sârbătorile Crăciunului însă a fost recunoscut de către detectivii germani, ear' consulatul german a făcut pașii necesari ca Hammerstein să fie extradat. Fiindcă între Grecia și Germania nu este pact cu privire la extradare, Hammerstein a fost deținut și extradat numai după ce a fost reclamat din motiv, că este un anarchist periculos. Astfel a fost transportat pe vapor la Brindisi și de acolo la Trieste, de unde va fi dus mai departe cu trenul. Guvernul din Grecia este atacat de toate foile opoziționale pentru această extradare.

Un duel american. Doi Americani auți, cari nu se puteau suferi de mult timp, hotărâra a se bate în duel, dar' nu cu pistolul nici cu sabia ci cu... locomotiva. Într'un loc pustiu la marginea unei păduri se construi drum de fer în lungime de 1/2 milă. Condițiunile duelului erau următoarele: Fiecare adversar trebuia să se posteze cu locomotiva lui încălzită după plac la un capăt al drumului de fer. Pe o mică colină, pe care o puteau vedea amândoi, avea să se dea semnalul prin descărcarea unui pistol, care în cazul când nu ar fi fost auzit, putea înștiința prin fumul seu pe adversari, ca să fie gata. A doua descărcătură de pistol sau fumul ce se înalță în sus era semnalul de plecare. Ambii combatanți stau la locul lor îndărăt locomotivei înferbântate, cu mâna pe ventil, cu ochii îndreptați spre colină de unde așteptau semnalul. La prima descărcătură un nor alb și gros se înalță în aer. Trec cinci minute, cinci veacuri. În fine eată și al doilea nor alb de fum se înalță deasupra colinei. Ambele locomotive pleacă, ateargă la început mai încet, apoi din ce în ce ii-se mărește viteza, ear' în câteva secunde viteza lor este extraordinară. Locomotiva lui Wood merge mai repede; ea trece pe lângă stâlpul dela mijlocul drumului pus ca să mărețe Ținta combatanților. Dar' abia mai face 15 metri și monștrii ce varșă foc din gâturile lor, se înalță; ciocniturea fu înspăimântătoare. Locomotiva lui Wood se răstoarnă îndărăt, cade peste conducătorul seu, îi strivește, îi arde și îl diformează într'o grămadă de care și oase. Cealaltă, a lui Klark se sparge în partea dinainte. Un vulcan de aburi năvălește afară; mai merge încă puțin înainte și în fine se oprește. Conducătorul însă a dispărut. În urma ciocnirii îngrozitoare, fu aruncat din drum la departare de 10 pași în pădure, unde a și fost găsit strâpus și zdrobit și abia dând semne de viață. Fața nu era de recunoscut, într'atăta îi arse vaporul, pe lângă aceasta îi mai lipsa și un picior. Transportat acasă, în câteva clișuri plăt cu moarte groasă extrăvagant de a se duca la americana.

Țigani în Ungaria. A apărut volumul, în care s'a tipărit rezultatul descripțiunii Țiganilor din Ungaria, întreprinse începând cu ziua de 31 Decembrie 1893 la ordinul ministrului de interne de atunci, a lui Hieronymi. Volumul este provăzută cu o introducere, în care se face geneza acestei conștiinți; introducerea este scrisă de Dr. Anton Herman, directorul oficiului statistic. Arhiducele Iosif, care se ocupă foarte mult cu limba și ființa acestui popor, și-a comandat 100 de exemplare ale acestui volum. Au fost conșcriși cu totul 274.940 de Țigani; dintre aceștia deobligați de a cerceta școala au fost 8.747, de fapt însă școala nu se cercetează de 40.624 de suflete. Țiganii după confesiuni sânt: 47.84% romano-catolici; 10.94% greco-catolici; 13.64% greco-orientali; 7.80% de conf. anglic.; 14.62% reformați; 0.41 unari; 4.75 de alte confesiuni împărțiți după limba maternă sânt: Maghiari, 9.79%; Țigani, 0.87%; Slovaci, 4.39%; Români, 0.73%; Ruteni, 0.11%; Croaii, 1.13%; Sârbi, 0.11% de alte limbi. Limba ungară e cunoscută cu totul 52.16% Țiganii. Dintre cei călători însă (cortorari), vorbesc 2.12% ungară. Românește vorbesc cu totul 67.047 Țigani, ear' ungară 104.750 Țigani.

Neolog. Se aduce la cunoștință că doamna Luiza Mathieu născ. Schuster, după un norb repentin și-a dat blândul suflet în mână Creatorului Marți la 30 Decembrie st. n. 1895 la 4 ore după amiază în ai 26-lea ani l etății și al 4-lea an al fericitei sale cămării. Osemintele scumpe decedate se vor

Roza (tare): Vino mai aproape, de Jean. Earăși ești pe căi oprite? Jean (perplex): Eu — doamnă Milescu? Roza (pășește în fața lui, aspru): Am făcut tot! Jean (se prefăce spăriat): O, cerule! Roza: Ce ți-e? Jean: Nu mă mai țin picioarele de apăimă. Roza: Atunci încă te mai poți îndrepta. Și acum spune-mi franc și drept, cum stă toată treaba? Jean: Îndată, doamnă Milescu. Trebuie să spun însă dintâiu doamnei Scarlăt. Roza: Nepoatei mele? Așadar și dînsa e părtaşă? Jean: Negreșit, trebuie să știe dintâiu, doamnă Scarlăt. Roza: Îndată isprăvim. Mă duc eu să-și chem. Jean: Cum? Se ostenește d-na Milescu însăși? Roza: Îndată are să fie aici (vrea să plece). Jean: Încă una, doamna Milescu, faceți oine și-i spuneți, că poate să-și aducă și ciocapul de împletit. Roza: Ce? Jean: Poate să țină mult, până se umblă balonul, și cu împletitul îi mai trece vremea. Roza: Dar' de cine vorbești d-ta? Jean: Despre Măriuca. Am vol să mergem la balon, dacă o lasă d-na Scarlăt. Roza: Nenorocitele! Nu ne înțele-

aseza spre eterna odihnă Joi la 2 Ianuarie st. n. 1896 la 2 ore d. a. în cimitirul ev. luth. din Bistrița. Fie-ți țărina ușoară și memoria eternă!

Începutul la 7 1/2 ore seara. Venitul curat este destinat pentru înființarea unei biblioteci școlare. Săcădate, în Ianuarie n. 1896. Comitetul aranjator. Prețul de intrare: locul I. 40 cr., locul II. 20 cr. Suprasolviri benevole se primesc cu mulțumită și se vor cuita pe cale zădărnice. Program: 1. „Eată ziua triumfală”, de W. Humpel, cor barb. 2. „Negustorul și nărodul”, dialog de A. Pan, negustorul de dl I. Mihail, ped. a. II. (negustor) și Simeon Nosa, ped. a. III. (nărod). 3. „Sărăcie lucie”, comedie cu cântece într'un act de I. Vulcan. Personaje: Sivu Iernila, pitrop, dl Toma Măhara, ped. a. III.; Veseșina, fata lui, d-șoara Aurelia Savoiu; Ioa, căraș, dl George Albu, ped. a. III.; Trăila Liliac, fiior hoiteiu, dl Nicolae Radoiu, ped. a. III.; Viligă, nebunul satului, dl Iuliu Neamț, ped. a. III.; Sanda, Țigancă, vrăjitoare, de Const. Criștiu, ped. a. III. O fată, un fiior, Altă fată, Alt fiior, O nevastă, Altă nevastă. 4. „Cântec de seară”, de N. Popovici, cor barb. 5. „Bobocel și inele”, de Vidu, cor barb. 6. „Cărlani”, comedie într'un act de C. Negruzzi. Personaje: Lionescu, fiior de boier, stud., domnul Candid Popa, inv. Miron, țeran Ioan S. Pavel, ped. a. III. Terinte, țeran Toma Măhara, ped. a. III. Domnica, soția ui Miron, d-șoara I. Mathei. Vochița, soția ui Terinte A. Savoiu. Se vor juca și jocurile „Călușerul” și „Bătuta”.

Începutul la 7 1/2 ore seara. Venitul curat este destinat pentru înființarea unei biblioteci școlare. Săcădate, în Ianuarie n. 1896. Comitetul aranjator. Prețul de intrare: locul I. 40 cr., locul II. 20 cr. Suprasolviri benevole se primesc cu mulțumită și se vor cuita pe cale zădărnice. Program: 1. „Eată ziua triumfală”, de W. Humpel, cor barb. 2. „Negustorul și nărodul”, dialog de A. Pan, negustorul de dl I. Mihail, ped. a. II. (negustor) și Simeon Nosa, ped. a. III. (nărod). 3. „Sărăcie lucie”, comedie cu cântece într'un act de I. Vulcan. Personaje: Sivu Iernila, pitrop, dl Toma Măhara, ped. a. III.; Veseșina, fata lui, d-șoara Aurelia Savoiu; Ioa, căraș, dl George Albu, ped. a. III.; Trăila Liliac, fiior hoiteiu, dl Nicolae Radoiu, ped. a. III.; Viligă, nebunul satului, dl Iuliu Neamț, ped. a. III.; Sanda, Țigancă, vrăjitoare, de Const. Criștiu, ped. a. III. O fată, un fiior, Altă fată, Alt fiior, O nevastă, Altă nevastă. 4. „Cântec de seară”, de N. Popovici, cor barb. 5. „Bobocel și inele”, de Vidu, cor barb. 6. „Cărlani”, comedie într'un act de C. Negruzzi. Personaje: Lionescu, fiior de boier, stud., domnul Candid Popa, inv. Miron, țeran Ioan S. Pavel, ped. a. III. Terinte, țeran Toma Măhara, ped. a. III. Domnica, soția ui Miron, d-șoara I. Mathei. Vochița, soția ui Terinte A. Savoiu. Se vor juca și jocurile „Călușerul” și „Bătuta”.

Jean: Ah, despre dl Milescu. Da, abia acum înțeleg. Roza: În sfârșit! Acum istorisește-mi. Îi știu greșeala. Jean: Dar' d-na Milescu, ei nu a greșit deloc. Eu l-am fost rugat ca să-și spună. Roza: Nu înțeleg nimic. Jean: Din partea lui a fost numai o politeță. Roza: Nu permit asemenea galanterii. Poate să urmeze în curând și mai mult! Jean: Și mai mult? Dacă ai avea drept? Roza: Sigur am drept. Jean (gelos): Dacă o așteaptă el acum la porți? Roza: Cum? Jean: Și o conduce la balon. Roza: Dar' despre cine vorbești eară? Jean: Despre Măriuca. Roza: Prostie! Eu vorbesc despre balerina, despre d-șoara Văleanu. Jean: Așa? Acum înțeleg! Roza: Despre dâna aceasta vreau să știu. Jean: O, foarte băcuros (cu ton negustoresc). Locuște în hotelul Petersburg, etagiul prim, numărul 12. Sarut mâna! (ese prin stânga din mijloc) Roza (se uită mâniașă în urma lui): Îmi pare că obrazul ți bate joc de mine. Îmi vine să nebunesc! (Șede la stânga). Corneli și Valeria (apar la dreapta în fund). (Va urma.)

VARIEȚĂȚI.

Cele mai mari tuneluri din lume. După datele statistice, cele mai mari tuneluri din lume sânt următoarele: Tunelul Sft. Gothard, în Elveția, cu o lungime de 14.990 metri, va să zică cincisprezece kilometri sau aproape două mile. Tunelul Mont Cenis, în Franca, cu o lungime de 12.220 metri. Tunelul Alberg, în Austria, lung de 10.270 metri. Tunelul Ronzon, în Italia, lung de 8279 metri. Tunelul Colon, în India-britanică, lung de 8000 metri. Tunel Hoosak, în Statele-Unite, lung de 7640 metri. Tunel Severin, în Anglia, cu o lungime de 7250 metri. Tunelul Marianopoli, în Italia, cu o lungime de 6480. Tunelul Satro, în Statele-Unite, cu o lungime de 6000 metri. Tunelul Staubridge și Woodhed, fiecare cu o lungime de 4980 metri. Tunelul Nerthe, în Franca, cu o lungime de 4620 metri. Tunelul Sant-Lorenzo, în Canada, cu o lungime de 4570 metri. Tunelul Bello, în Italia, cu o lungime de 4240 metri. Tunelul Cokem, în Germania, cu o lungime de 4240 metri. Tunelul Blaizy, în Franca, cu o lungime de 4100 metri. Tunelul Argentera, în Spania, cu o lungime de 4043 metri și Tunelul Mersey, în Anglia, cu o lungime de 4000 metri. („Vatra“.)

Din public.*)

Mulțumită publică. Biserica română greco-orientală din Certege având necesitate de cărți pentru serviciul divin, ceea ce văzând bunul parochian Dumitru Trifa al lui Nicolae, care deși a îndurat o pierdere mare prin moartea soției sale Ana, întemplată în 10 Noemvrie 1895 rămânând cu 6 copii necrescuți, totuși inima cea bună ce o are l-a îndemnat a procura pentru biserică un mineiu în 12 tomuri lunare, un itargier, un apostoler, un orologier, toate legate și cu litere latine în sumă de 115 fl. v. a., pentru care binefacere primească mulțumita poporului greco-oriental din Certege, care cere dela Dumnezeu, ca pe răpănta lui soție să o așeze în locul fericirii, ear' dînsului să-și dea mângăiere, putere și zile îndelungate, ca să-și crească copii orfani. La însăreținerea poporului gr.-or. din Certege. Certege, 17 Decemvrie v. 1895. Constantin Cothizel, preot

Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacțiunea nu primește răspunderea.

Invitare de abonament

„TRIBUNA“

Cu 31 Decemvrie v. 1895 expiră abonamentele lunare, cuartale, semestrale și anuale.

Domnii abonenți sânt rugați a grăbi cu reînnoirea abonamentelor lor, pentru regulata expediție a foii.

Abonamentele se fac prin mandate postale și numai pentru un timp, care începe cu prima și se termină cu ultima lunii, după stilul vechiu.

Abonamentul anual costă . . . 14 fl. — cr. Abonamentul semestral . . . 7 fl. — cr. Abonamentul trilar . . . 3 fl. 50 cr. Abonamentul lunar costă . . . 1 fl. 20 cr

Este în interesul dlor abonenți, ca adresele să fie însemnate cât se poate de corect și legibil. Domnii abonenți vechi sânt rugați a lipi pe mandatul postal adresa tipărită dela fâșiile, în care li-s'a trimis „Tribuna“ până acum.

Administrațiunea.

Bibliografie.

A apărut în editura librăriei Carol Müller Poezii de Ioan N. Roman; poetul gingaș și delicat, atât de căutat și atât de apreciat de toți cetitorii de gust și-a adunat toate frumoasele sale producțiuni într'un volum, care a apărut acum de curând și căruia presa l-a făcut o călduroasă primire, justificată de valoarea operei literare a dlui Roman. Volumul în elegantă ediție, cu 230 pagine, se vinde cu prețul de 1 leu (50 cr.).

A apărut: „Povestile Bănățului“, culese din gura poporului bănățean, de George Cătană, invățător. Tom. III. Gherla. Tipografia „Aurora“ A. Todoran.

La Institutul Tipografic în Sibiu se află de vânzare următoarele noutăți musicale:

- Ai plâns și tu v'odată? Română pentru voce și piano de Ernest I. Alexandrescu . . . fl. —.50 Nu înțeleg. De E. I. Alexandrescu Pictorilor! De E. I. Alexandrescu Un fir electric. De E. I. Alexandrescu L'Affection. Polca franceză p. piano de C. D. Belortu . . . „ —.50 De Braila à Gênes. Galop pentru piano de C. D. Belortu . . . „ —.50 Sârba Bucureștilor, pentru piano de Ioan D. Burlan . . . „ —.50 Sârba Bucureștilor, pentru voce și piano de Ioan D. Burlan . . . „ —.50 Didi. Polca mazarca pentru piano de Ioan D. Burlan . . . „ —.75 Isvorul. Română pentru voce și piano de Dimitrie St. Cristide. Linște. Vals pentru piano de Dimitrie St. Cristide . . . „ 1.— Am plâns. Română pentru voce și piano de Alphonse Cirillo . . . „ —.75 Singurătatea. Română pentru voce și piano de Alphonse Cirillo . . . „ —.75 Claire. Polca pentru piano de Alph. N. Ochialbi . . . „ —.25 Inistitutele-Unite. Vals pentru piano de Carol Decker . . . „ 1.— Sârba Bucureștilor, pentru piano de Const. Dimitrescu . . . „ —.50 Sârba mirilor. De C. Dimitrescu. Jubileu. Marș de Gh. Fotino . . . „ —.75 Surorii. Hora de Gh. Fotino . . . „ —.50 Elisa. Polca franceză de G. Ionescu Zéphir. Polca mazarca de G. Ionescu Souvenir de Zürich. Polca mazarca de Anton Kneisel . . . „ —.50 Pas de quatre original. De Mayer Lutz . . . „ —.50 Gavotte de la Princesse „Marie“. De Michel Margaritescu . . . „ —.75 Les beaux yeux. Valse pentru piano de Mathide Mironescu . . . „ 1.— Țărâncuța. Cântec popular pentru voce și piano de Costache Moianu Hora înfrățirii, pentru piano de P. G. Nițescu . . . „ —.75 La tine copilă dragă. Română de Droianu . . . „ —.50 Toujours avec argent. Polca franceză pentru piano de Sig. Paulmann La blondine. Polca mazarca pentru piano de Sigismund Paulmann Turda. Marș patriotice de Paulmann Hora reginei. De Sigis. Paulmann Sârba papușelor. De Sig. Paulmann Marș turcesc. De Sigis. Paulmann Intermezzo pentru piano de M. Capșa Les fleurs de Mai. Valse de Ant. Cirillo . . . „ 1.— Sârba oficerilor. De C. Dimitrescu La fille du Marin. Valse de Ivanovici Daisy Bell. Valse (All Right) de C. Kaps . . . „ —.75

La comanda de din afară se se adaugă pentru porto postal totdeauna încă 5 cr., ear' pentru expediție recomandată 2 cr. v. a. Pentru siguranța expediției se recomandă modalitatea din urmă.

Călimdarul zilei.

2 Dec. 1895. (3 Ianuarie 1896). Iulian: Muc. Anastasia. Gregorian: Genova. Soarele: răsare 8.07 apune 3.56 m.

Buletin meteorologic.

Table with 4 columns: Observații, Diferența din prosin, Temperatura după Celsius, Maximal și minimal de temperatură, Direscția vântului. Values: 32.6, +14.3, -16.0, -5.5-16.0, NV

Din țeară 2 Ianuarie n. 7 ore dimineața.

Table with 4 columns: Stațiunile, Presiun. atmoșf. în mm., Temperatura Celsius, Vântul direcția și tăria. Locations: Budapesta, Sânzăr, Cluj, Orșova, Arad, Panciova.

Teatru orașenesc în Sibiu.

Vineri, 3 Ianuarie n. 1896: „Marianne ein Weib aus dem Volke“. Pisă senzațională în 5 acte.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 31 Dec. n. 1895.

Table with 4 columns: Săminte, Qualitatea per Hect., Prețul per 100 ohilogr., Prețul per 100 ohilo. Items: Grâu, Băntănesc nou, Grâu dela Tisa, Grâu „Pesta“, Grâu de Alba-Reg., „Bacla“, Grăxung de Nord.

Cursul pieții din Sibiu.

Table with 2 columns: Hartie-monetă română, Lire turcești, Imperiali, Ruble rusești, Galbeni. Values: Cump. 9.4 vënd., 10.50, 9.61, 128, 5.70

Bursa din Budapesta.

Table with 2 columns: Renta de aur ung. 6%, de aur ung. 4%, val. cor 4%, Impurmutul căilor ferate ung., Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune), Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune), Bonuri rurale ung., croate-slavone, Obligatiunile desp. regalilor, Impurmut cu premiu ung., Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin, Renta de hârtie austriacă, de argint austriacă, de aur austriacă, Losuri austriace din 1860, Acțiunile băncii austro-ungare, de credit ung., de credit aust., Scrieri funciare ale Institut. de cred. și economii „Albina“, Argintul, Galbeni împărătești, Napoleon d'ori, Mărci 100 imp. germane, Londra 10 Livres sterlingi.

Bursa de Viena.

Table with 2 columns: Renta de aur ung. 6%, de aur ung. 4%, val. cor 4%, Impurmutul căilor ferate ung., Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune), Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune), Bonuri rurale ung., croate-slavone, Impurmut cu premiu ung., Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin, Renta de hârtie austriacă, de argint austriacă, de aur austriacă, Losuri austriace din 1860, Acțiunile băncii austro-ungare, de credit ung., de credit aust., Argintul, Galbeni împărătești, Napoleon d'ori, Mărci 100 imp. germane, Londra 10 Livres sterlingi.

Bursa de București.

Table with 2 columns: Din 19 Dec. v. — 4 ore p. m., Renta rom. per 1875 5%, Renta română amort. 5%, Renta (Scauldverschreib), Oblig. de stat C. F. R. 6%, Renta rom. (Rar. conv.) 6%, Impurmutul municipal 5%, Scrieri func. rurale 5%, Scrieri func. rurale 7%, Idem urbane 7%, Banca-Naț. (100 lei vers. într.), Soc. Dacia-Rom. (250 lei vers.), Soc. de Asig. Naț. (300 lei vers.), Soc. rom. de reasig., Socr. de cau (250 lei vers.), Oblig. Cassei Penitenciare.

Pentru redacție și editură responsabil: Ioan Gion. Proprietar: T. Liviu Albiu.

2 ani garanță!

Remont. de nikel . . . fl. 3.85
Remont. argint 800/1000 mar-
ginea de aur . . . 7.15
Remontoir argint 800/1000
pentru dame . . . 8.25
cu Spiral Breque 15 buc.
cu 16 buc. I. Chaton sys-
tem Glashütte . . . 17.05
Goldin Rem. 3 capace . . . 6.60
" gar. p. trăi-
nicie " . . . 9.90
Deșteptător cu umblet ancre luminător
Regulator 1 zi cu aparat pentru um-
blet și bătae . . . 5.50
Regulateur 10 zile cu aparat pentru
umblet și bătae . . . 8.25
Preț curent ilustrat despre orologioare, lan-
turi, deșteptătoare regulateur până la cea mai
fină marfă de aur și argint, se pot ave
gratis și franco. Ce nu convine se schimbă
sau se înapoiază prețul. [3507] 5-10

Eug. Karecker, Fabrică de orologioare,
Bregenz. Vorarlberg.

Publicațiune.

În hotarul comunei Cormeniș (com.
Solnoc-Dobâca), depărtare de 12-14
kilometri dela gara Restoci, se află de
vânzare, ori exploatare o pădure
în extensiune de 920 jugere (a 1600 stân-
gini).

În vecinătate, pe hotarul Buzașului
se mai află de vândut spre exploatare
o pădure în extensiune de 600 jugere.

În ambele păduri sînt 23 mii bucăți
lemne de stejar, în grosime dela 20-10
ctm., ear' restul sînt lemne de fag alb
(pentru parchet, scânduri etc.), cam 80 mii
bucăți, în grosime de 35-80 centim.

Dej, luna Decembrie 1895.

Dr. Teodor Mihail,
advocat și proprietar.

Institutul Tipografic în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

- 1. Pădureanca. Novela de Ioan Sla-
vici, 12 coale tip., broș., elegant. Un
exemplar cu prețul redus dela 40 cr.
sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stoierului de Matilda Cugler-
Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de
I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8
bani.
4. Fipérus Pétru. Poveste de I. T.
Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. Păcală și tândală. Anecdote de
Silvestru Moldovan. Prețul unui exem-
plar 3 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P.
Ispirescu, culegător-tipograf. Un exem-
plar 25 cr. sau 50 bani.
7. Tein legănat. Poveste de Gr. Sima
al lui Ion. Un exemplar 8 cr. sau 16
bani.
8. Solăcărul. Obiceiurile țeranilor româ-
ni la nuntă, de Benedict Vicu. Un
exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. Fiica a nouă mame. Poveste de
Silvestru Moldovan. Un exemplar 14
cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Sil-
vestru Moldovan. Un exemplar 3 cr.
sau 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-
Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndrăstăitul. Poveste de Silvestru
Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6
bani.
13. Măstăc de mamă. Legendă popo-
rală din giurul Năsăudului. De George
Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. Eunica de Bojena Năncovă, trada-
să din limba boemă de Prof. Dr. Ur-
ban Iarňk. Un exemplar cu prețul
redus dela 1 fl. sau 8 lei la 50 cr. sau
1 leu 20 bani.
15. Vlad și Gavrina. Poveste de Gr.
Sima al lui Ion. Un exemplar 5 cr.
sau 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și
răspunsuri, frământări de limbă, adu-
nate de Gr. Sima al lui Ion. Un
exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George
Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Căldărușa ou trei picicore. Po-
veste franțuzească de Eleonora Tană-
escu, după A. Genevray. Un exem-
plar 8 cr. sau 16 bani.
19. Genșpotea. Poveste de I. T. Mera.
Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un peșitor îndrăstăit. Novela de
Björnstjerne Björnson. (1856).
Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. Prietenii meu Vântură-Tează. Din
novelele californiene ale lui Bret Harte.
Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpărtoarea. Din povestile lui An-
dernen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Oraului din estini. De George
Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoica. Din fanteziile lui Nicolae
Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Draga mamei. Baladă de George
Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20
bani.
26. Taina unei vieți. De Björnst-
jerne Björnson. (1869). Un exem-
plar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fanteziile lui Nicolae
Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de
Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau
20 bani.
29. Sghărcitul. Comedie de Molière.
Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea prostilor. Poveste de Sil-
vestru Moldovan. Un exemplar 4 cr.
sau 8 bani.
31. Început-împărat. Poveste din popor
de „Mărgineanul“. Un exemplar 10
cr. sau 20 bani.
32. Dina-împărăteasă și peana ei
aleasă. Poveste din popor de „Măr-
gineanul“. Un exemplar 12 cr. sau
24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George
Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10
bani.
34. Epice de aur. Culese de dascălul
Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr.
sau 24 bani.
35. Un idil în Eogeni. Novela de Bret
Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba Iadului. Poveste în versuri
de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau
16 bani.
37. Princesa fermecată. Poveste în ver-
suri de P. Dulfu. Un exemplar 10
cr. sau 20 bani.
38. Pina mărgărelelor. Poveste în ver-
suri de Ioan Moța. Un exemplar 12
cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța.
Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antonio
Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr.
sau 24 bani.
41. Fostul bun de inimă. Comedie în 3
acte de Carlo Goldoni. Tradus de
Domnișoarele Al. și Luc. I. Romănescu.
Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. Oroitorul și cei trei feciori. Po-
veste de Ioan Moța. Un exemplar 16
cr. sau 32 bani.
43. Mica Fădăță. De George Sazd. Un
exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. Zăsalin pcurarul. Poveste de Ni-
colae Trimbițoia. Un exemplar 22
cr. sau 44 bani.
45. Sosea invinsă. Tragedie în 5 acte
de Alexandru Parodi. Tradusă de I.
L. Caragial. Un exemplar 24 cr. sau
48 bani.
46. Glava Milioi. Novela de I. Turghen-
ov. Traducere din limba rusă de Enea
Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80
bani.
47. O suță de ani. De Ioan Slavici. Un exem-
plar 8 cr. sau 16 bani.

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librariilor și preste tot
vîndătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Se află de vânzare la „Institutul Tipografic“ Tit Liviu Albini, Sibiu

Călindarul „Lumea Ilustrată“

pe anul 1896

cu un bogat cuprins, cu prețul de 70 cruceri, împreună cu porto postal.

Slivoviță de Bănat

premiată cu diploma de onoare, medailă de aur și hors concurs,
din căzănările lui

Câmpianu și Smeu,
Prigor (Bănat).

[3590] 3-25

Depozite: Viena IV., Wiedner Gürtel nr. 20.
București, Calea-Griviței nr. 117.

Se caută reprezentanți români în orașe mari pentru Austro-Ungaria.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1-a Octomvrie 1895.

Table with multiple columns showing train schedules for routes: Budapest-Predeal, Budapest-gara de vest-Bușava-Verceroava, Copșa-mică-Sibiu-Avrig-Făgăraș, Gucerdea-Oșorheiu-Regh-săs., Ghiriș-Turda, Sighișoara-Odorheiu, Simeria (Piski)-Petroșeni-Lupeni, Simeria (Piski)-Hunedoara, Brașov-Zernezoi, Brașov-Chezd-Oșorheiu, Arad-Timișoara, and Mureș-Ludeș-Bistrița. Each section contains a grid of train numbers, departure times, and arrival times for various stations.

Nota: Oarele însemnate în stînga stațiilor sînt a se ceî de sus în jos, cele însemnate
în dreapta de jos în sus. Numărul înscris în lîni groase însemnează oarele de noapte.

Institut Tipografic T. Liviu Albini.

Pentru tipar responsabil Iosif Marschall.